

ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

КЛАС 6

ДАТА на 3 травня 2025р.

УЧИТЕЛЬ М. Лозинська

Читання: копія „Щасливий мамин день” -

переказати прочитане.

ЩАСЛИВИЙ "МАМИН ДЕНЬ"

Нуся мала приятельку Зеню. У Нусі були батьки, а Зеня була сирітка. Її батьки загинули при кінці війни в Німеччині, а Зеня-сирітка опинилася з іншими бездомними дітьми в сиротинці в Америці. На просьбу Нусі сестри дозволяли часто Зені перебувати у родині Нусі, а під свято чи неділю навіть переночувати.

То ж була радість для обох дівчаток! Не було кінця грі, сміхові в дитячій кімнатці. Всі ляльки, медведики, паяцики мусили брати участь у цій грі.

Так було і сьогодні, напередодні "Маминого дня". Обидві дівчинки щось довго шептали, то вибігали до крамниці, то приносили якісь пакуночки під фартушком. Словом, у великій таємниці перед мамою приготувляли якусь надзвичайну несподіванку. А ввечері міг лише тато дещо про ці тайни довідатися. Перед мамою була дитяча кімнатка зачинена і вхід заборонений.

І прийшов цей великий день. Раненько схопились дівчатка з постелі. Помогли одна одній при вбранні і чесанні, а потім приготувляли для мами дарунки й повторяли віршики. Ждали нетерпеливо, аж тато Нусі дасть їм знати, що вже пора зложити мамі побажання. Нарешті відчинилися двері вітальні, й тато запросив дівчаток увійти.

І тут сталася велика несподіванка.

Крізь відчинені двері кімнати увійшла сама Зеня-сирітка. Нуся-доня залишилася за дверима і лише заглядала крізь щпарку відхилених дверей.

Зеня зложила побажання, сказала віршик і подала квіти. Мама, зворушена побажаннями сирітки, пригорнула її до серденька і широко поцілувала.

Щойно тоді, на заклик тата, увійшла несміло Нуся. Вона спинилась зніяковіло і мало що не заплакала. Мама простягнула до неї руки:

— Що з тобою, дитинко? Ходи ближче!

І пригорнула доню до себе. А вона крізь сльози:

— Мамусю! Я навмисне пустила Зеню першою, бо я хотіла, щоби мама обняла Зеню, а потім мене. Бо ви мене пестите щодня, і я вас маю цілий рік. А Зені нема кому попестити... вона не має матусі. Нехай і вона зазнає, як то любо, коли доню приголубить правдива, "рідна" мама. І це, це... моя велика несподіванка!

По цих словах хвилинку всі мовчали. Потім мама притулила обидві дівчачі голівки до грудей та гладила їх. А потім спиталася:

— Нусю, а ти дуже любиш свою подругу Зеню?

— Дуже! Так, що ніколи не хотіла б розлучатися з нею!

— І не будеш більше розлучатися, — сказав поважно тато. — Від сьогодні Зеня залишається в нас раз назавжди, як друга наша доня. Ти, Нусю, не маєш ні брата, ні сестрички. І от сам Бог посилає тобі сестричку, бо дав нам знак через твої слова!

Нуся вхопила свою нову сестричку за руки і давай на радіощах стрибати, качатися по софі та викрикувати:

— Сестричка, сестричка! Моя, раз назавжди!

А мама встала й подала татові руку:

— Дякую тобі, мій друже! Сьогодні великий для мене "Мамин день"